

El CoNCA presenta un informe que analitza el funcionament de diversos equipaments internacionals de música clàssica

El Consell Nacional de la Cultura i les Arts (CoNCA) ha presentat l'informe titulat “Anàlisi de pràctiques d'equipaments i programacions internacionals de música clàssica, contemporània i òpera», signat pel cantant d'òpera i gestor cultural Enric Martínez-Castignani.

El document, encarregat per la institució amb l'objectiu d'identificar experiències d'activitats i continguts d'interès, innovadors i sostenibles, que puguin ser inspiradors per als equipaments musicals del país, s'articula en diversos eixos i acaba amb un apartat de conclusions i recomanacions.

Les característiques de millora fan referència al model de gestió, a les programacions, a la creació contemporània, a les estratègies educatives i formatives, al suport al talent jove i als públics nous, a l'impacte social i territorial, a la digitalització i al finançament.

Pel que fa als equipaments seleccionats, els que s'han estudiat amb més profunditat són el Teatro La Fenice de Venècia -pel seu model doble de programació i la seva rendibilitat, el projecte educatiu i les afinitats existents en el model cultura-turisme que tenen ciutats com Venècia i Barcelona- i la Philharmonie de París -un equipament similar a L'Auditori de Barcelona, ja que disposa de diverses sales de concert, un Museu de la Música associat i una orquestra resident-.

D'altra banda, també s'han analitzat pràctiques concretes i projectes innovadors d'entitats com la Birmingham Opera Company -pel seu projecte amb la comunitat i el seu prestigi internacional-, el Festival Heidelberger Frühling -pel projecte «Lied Me!»-, The Dallas Opera -pel seu interès en la creació de continguts digitals i la creació de nous públics- i la Tischlerei de la Deutsche Oper Berlín -per la seva implicació en el desenvolupament d'audiències, la promoció de les noves generacions d'artistes i el suport a la música contemporània i la nova creació-.

Les conclusions de l'anàlisi són l'interès de les programacions que reverteixen en favor de la comunitat amb la qual interaccionen i la fan participar de forma activa, que generen un impacte cultural perquè mobilitzen i cohesionen col·lectius diversos, els quals promouen les seves expressions culturals i les difonen com a part inherent de la societat. També destaquen les programacions caracteritzades per un projecte mantingut en el temps i una qualitat percebuda i consolidada, circumstàncies que fidelitzen el públic i, alhora, el converteixen en prescriptor.

Pel que fa a les propostes d'èxit a les programacions dels equipaments, s'han de qüestionar i revisar a fi d'evolucionar amb els públics: els models que no innoven i no detecten les disfuncions s'extingeixen. D'altra banda, les propostes de risc, com poden ser les obres o òperes contemporànies, necessiten un context de suport per ser acceptades. Unes propostes que les compensin o la inclusió en una programació alternativa a les obres d'èxit reconegut possibiliten el manteniment de projectes que poden no ser

rendibles econòmicament.

L'informe "Anàlisi de pràctiques d'equipaments i programacions internacionals de música clàssica, contemporània i òpera» es va presentar el 6 d'octubre a l'auditori del MACBA, en el transcurs d'un acte que va comptar amb l'assistència d'una cinquantena de professionals del sector musical i amb la participació dels responsables dels equipaments nacionals musicals de Catalunya: el director general de la Fundació del Gran Teatre del Liceu, Valentí Oviedo, el director de L'Auditori de Barcelona, Robert Brufau, i el director general del Palau de la Música Catalana, Joan Oller.